

Návrh na změnu volebního systému do orgánů TJ

Bronislav Patočka ml.

Vážení členové Tělovýchovné jednoty Spartak Rokytnice nad Jizerou.

Rád bych se s Vámi podělil o svoje myšlenky, dojmy a pocity, které mi neustále leží v hlavě. Všichni cítíme, že situace v naší tělovýchově není v dobré kondici. I když bych měl jít rovnou k věci, nedá mi to, abych přeci jen neudělal malou okliku.

Mluvím zde pouze a jen za sebe. Z pozice běžného člena TJ, který je členem pravděpodobně od narození – moje první členská průkazka je ještě ze školky, kdy jsme chodili s paní učitelkou Samohelovou na cvičení, kterému nikdo neřekl jinak, než že se jde na „Spartak“.

S přibývajícím věkem přibývalo sportů, které jsem měl možnost jako dítě v Rokytnici zkusit. Těmi bylo v první řadě lyžování u Ivoše Hrbka (s všeobecnou, nejen lyžařskou, sportovní přípravou a tréninky, na kterých bylo skoro stejně rodičů jako dětí). Dále fotbal pod vedením Míry Neumanna, pana Kousala, Dana Janaty, Dana Špidlena a spousty dalších nadšených rodičů. Hodně mě bavil i volejbal, s kterým jsem začínal u Hely Neumannové a Dany Havrdové, později volejbal vedl Radek Dostál a Iva Gebrtová. Mezi tím vším jsem měl možnost občas navštívit cvičení pana Holaty a Míry Štajera, zkusil jsem si i karate a další sporty a cvičení.

Určitě jsem na nějaký sport zapomněl, stejně jako jsem určitě nezmínil všechny lidi, kteří věnovali svůj čas tomu, abych mohl s dalšími kamarády v Rokytnici sportovat. V mém podání to bylo spíše využití volného času, než snaha být vrcholovým sportovcem. V doplnění s kroužky v Domě dětí a mládeže si dovoluji tvrdit, že jsem měl plně a zajímavě využitých prvních 15 let života – to se psal rok 2003.

Se střední školou přišel samozřejmě jiný režim. Se sportovním lyžováním jsem skončil úplně. Fotbal jsem hrál dál, ale už za Jablonec n. J. Volejbal jsem začal hrát s dospělými – i když to bylo hodně náročné, tak mě to pořád bavilo. V tomto věku jsem měl také možnost začít chodit na skialpech a později i začít s paraglidingem – to bylo v roce 2006.

Co se týče mého dosavadního života v Rokytnici, tak je z velké většiny spojený s naší Tělovýchovnou jednotou. A právě někdy v roce 2005 jsem se začal zajímat i o vnitřní dění, které v TJ probíhalo. Moje nejvzdálenější vzpomínka na nějakou akci TJ, je Konference ještě v bývalé závodní jídelně. Na této konferenci se probíraly podmínky, za jakých vložit majetek do nově zřizované akciové společnosti. Byl to pro mě docela silný zážitek, být přítomen tak početné sešlosti dospělých lidí, kteří se snaží vymyslet něco lepšího pro náš spolek dobrovolných sportovců. Alespoň tak mi to tehdy připadalo...

Od této konference to je už skoro 15 let. A krom toho, že mě současná situace v TJ vyloženě štve, tak ještě horší dojem mám z toho – a to mě přímo děsí – že jsem i po 15 letech na této konferenci stále nejmladším účastníkem. Také Vás to děsí? Asi tušíte, kam směřuji.

Naše TJ dlouhodobě nefunguje. Ničí nás vnitřní spory. Z mého pohledu by se skoro mohlo zdát, že všechno začalo v té době, kdy se založila akciová společnost. Od té doby nikoho nezajímá sport, jen to, jak řídit skiareál – tedy firmu, která se sportováním v rámci TJ nemá obsahově téměř nic společného.

Nechci hledat viníky a na někoho ukazovat, ale jména ve statutárních orgánech obou našich společností se za ty spousty roků moc neměnila. A i když dnes jsou orgány obou společností z mého pohledu konečně hodně obměněné, pořád se tak nějak zapomíná na ten sport.

Dovolím si odvážné tvrzení. Z celé TJ zajímá sport odhadem tak 20 % členů, aktivně sportuje tak 10 %. Otázkou tedy je, co dělají ostatní? Proč jsou vlastně členy TJ? Proč se na konferencích už 15 let setkáváme stále ti stejní lidé?

Nechci tady řešit aktuální kauzy a nekonečné války. Příkopy a osobní zášť jsou už podle mě za hranou toho, co se dá snést a jednoduše napravit. Sport je v úpadku, čest výjimkám. Pojďme se snažit najít společné východisko. A mluvím doopravdy o sportování, ne o řízení akciové společnosti.

Tímto vyzývám všechny, kteří se necítí být aktivní součástí Tělovýchovné jednoty, aby svoje členství ukončili. Současně vyzývám všechny, kteří chtějí se sportem (zdůrazňuji se sportem, ne se skiareálem) v Rokytnici něco pozitivního udělat, aby se začali aktivně zapojovat. Bez Vás to nepůjde.

Stojí to hodně času, energie a nervů. Ale proč by to nemohlo jít stejně jako dříve, kdy si pamatuji, že fungovaly snad všechny oddíly a všude byl dostatek aktivních lidí – dobrovolníků sportovců. Dnes máme dokonce takové možnosti, že ty dobrovolníky můžeme zaplatit. Což je naprosto v pořádku! Osobně jsem i pro zřízení více placených trenérských pozic napříč oddíly – tedy pokud bude zájem ze strany sportovců.

Budme aktivní. Zajímejme se. A prosím, nešířme polopravdy, lži a nesmysly jen proto, že se hodí do té či oné verze našeho pohledu na fungování obou Spartaků. *Proto bych chtěl další výzvu směřovat Výboru TJ a Výborům jednotlivých oddílů. Zapojte co nejširší členskou základnu do fungování a rozhodování jednotlivých orgánů. Zpřístupněte a otevřete svoje jednání, ptejte se, motivujte – sportujte! Dejte členům informace.*

Velice oceňuji snahu pořizovat videozáznamy z jednání Výboru TJ. Věřím, že podobných vstřícných kroků směrem k otevřenosti vedení TJ bude přibývat.

Nedá mi to a musím položit otázku Vám všem: Proč jste členy Tělovýchovné jednoty Spartak Rokytnice nad Jizerou? Jak aktivně se zapojujete do fungování tohoto spolku? Myslíte si, že Vaše činnost za posledních 15 let přispěla ke zlepšení stavu TJ?

Další otázka, která mě napadá, je už jenom ta – proč pořád TJ funguje?

Pořád věřím, že se můžeme odrazit od sportovního dna. A to společně a stejným směrem. Tomu doopravdy nepomůže rozkol uvnitř spolku, který se paradoxně jmenuje Jednota, ani inkviziční procesy.

Stačí začít jednoduchým pravidlem: **Když se vám něco nelíbí, přispějte něčím, co se vám líbí.**

Anebo nedělejte *nic*. Ale v tom případě nebuďte součástí jednoty.

A protože jednou z posledních kapek, které mě přiměly o TJ uvažovat v sebezničujícím rozměru, byl návrh v programu konference na změnu Stanov – ve smyslu zastoupení jednotlivých oddílů ve Výboru TJ v poměru 2+2+2+2+1 nebo dokonce povinně z každého oddílu jeden zástupce. Tento návrh se mi velice nelíbí, proto jsem se rozhodl přispět něčím, co se mi líbí a co doufám může vést k pozitivní změně.

Nejprve proč se mi nelíbí návrh na změnu poměru zastoupení jednotlivých oddílů ve Výboru TJ. Nemáme lidi. Nemáme aktivní lidi! Jak někoho může napadnout v této situaci, kdy některé oddíly vůbec nefungují, aby měly povinně svoje zástupce ve vedení TJ? To bychom už mohli rovnou přidat další povinné kvóty, kdo může a nemůže být ve vedení spolku – navrhuji tedy min. 50 % žen a max. 30 % blondáků. Jak by podobné omezující nařízení dopadlo např. v jakýchkoli politických volbách, si asi umíte představit sami.

Pro mě je odpověď jednoznačná.

Upřednostňuji kvalitu před kvantitou. Radši mít více kvalitních členů Výboru z méně oddílů, než mít zastoupeny všechny oddíly lidmi, kteří nemají čas nebo je jim chod TJ jedno. To je právě věcí jednotlivých oddílů, aby vychovali nové a aktivní členy, kteří se budou snažit ve prospěch svého oddílu i celé Jednoty. Bohužel za posledních 15 let nevidím nikoho nového – jsme tu stále jedni a ti samí...

Prosím neomezujme schopné a aktivní lidi nebo se tímto stylem brzy staneme ochlokracií. Hledejme východiska a kompromisní řešení.

Konečně se blíží k podstatě mého příspěvku. Jak tedy chci přispět něčím, co se mi líbí a jak tím posunout fungování TJ?

Chtěl bych navrhnout změnu volebního systému do orgánů TJ, resp. do Výboru TJ.

Systém, který navrhuji, hledá shodu co největšího počtu hlasujících a je dopředu neovlivnitelný (leđa že by se všichni hlasující do posledního shodli na budoucím výsledku, což by vlastně bylo taky dobře a v důsledky by výběr nemusel ani proběhnout).

Jako navrhovaný alternativní způsob volby Výboru TJ se nabízí využít tzv. Janečkovu metodu (D21 - Demokracie 21). Základním předpokladem Janečkovy metody je, že se rozdávají jak plusové, tak minusové hlasy. Pro udělení minusového hlasu je nutné rozdat alespoň dva plusové.

Zjednodušený příklad: Rozdám 10 hlasů lidem, kteří jsou pro mě přístupní ve vedení TJ. Stejně tak rozdám 5 hlasů těm, kteří jsou pro mě nepřijatelní. Systém spočítá největší shodu a vyřadí negativní extrém. Podle přijatelnosti seřadí kandidáty za sebou a prvních 9 budou členy Výboru.

Pro představu je možné shlédnout krátké video:

https://www.youtube.com/watch?v=9QVApPzg3n8&feature=emb_title

Tato metoda se začíná používat celosvětově, například v rámci participativního rozpočtování ji používá město New York a nachází uplatnění ve stále širším spektru lidských činností.

Zjišťoval jsem možnosti, jak tuto metodu využít pro náš případ. Po jednáních s organizací Institute H21 máme příslibeno, že by bylo možné tuto volební metodu aplikovat i na volby do naší TJ. Pokud bychom o to měli zájem, tak by nám vypočítali, jaký je potřebný počet kladných a záporných hlasů a zajistili by nám online prostředí, kde by volby probíhali. Vše by pro nás zajistili zdarma, byli bychom vlastně v tomto směru jejich pilotní projekt.

V této online hlasovací platformě bychom měli okamžitě elektronickou verzi výsledků. Další výhodou je matematická nemožnost dopředu jakkoli namodelovat výsledek voleb a proto není na místě obava z účelových spojenectví mezi oddíly nebo z populistických kampaní.

Pokud jako delegáti shledáte, že by změna volebního systému mohla mít pozitivní vliv na vývoj naší Jednoty, prosím o schválení usnesení, kterým mě pověřujete připravit detailní podklady a návrh změny volebního řádu a to s termínem do příští konference, na které bychom tento systém mohli probrat již ve větším detailu.

Věřím, že tento nový systém přinese lepší výsledky voleb tak, aby se "obrousili hrany" – současně s tím jsem pro zrušení omezení počtu členů výboru z jednotlivých oddílů ze současných 3+3+3 na „nula“.

Bronislav Patočka ml.

PS: Víte, že máme na webu TJ interní diskusní fórum???